

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 14. Osculo salutat Iudas Dominum, aitque illi. Aue: quia in hoc verbo principium accepit hominum cum Deo reconciliatio. Et ita principio nostræ redempcionis finis correspondent, tametsi modis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

tenet de corporibus aufugiebant. Sola ver hoc d. Marcus omnem fuisse hanc Iude
 "bi sui virtute vidi ego educentem eum de solicitudinem, ut caperent eum & prudenter" (2) a bonis
 "speschio mortuos etiam quatuorduos: (a) cito diximus, quia Pharisei pecuniam illi recaudo,
 "et invenient Angelos & collam illi ad obse- venditionis non solvunt sed solummodo
 "quoniam propterantes, cohibentem satellites qui solvendam spoderant. Et pauci sunt pecuniam" Marc. 14.
 "miseris manus illi felinebant. Favere ne- illi dare tali conditione ut eum illis tradaret,
 "quintime traditor velis nolis eius potentiam: quod si non tradaret, non erat quod aliquid ab
 "Dixit caute: & similiter peruerit nebulos, illis recipere speraret, & inde orta eius est
 "infamia eius agnoscet sapientiam. Notum tanta solicitudine, tantaque diligentia, ne pro
 "sit nobis hoc, ait cum esse sapientissimum;
 "cum videlicet abstrusas revelantem cogitationes,
 "cumque die quondam eum lapidibus obirete,
 & asteo deorsum precipitare conarentur,
 "huius facinoris anchoras sic obicebant, ut
 "modum ignorarent, quo rectam possent viam
 "carpare: non enim tales illi pararunt laqueos
 "ex quibus se sapientia sua non posset extricari.
 "Vidi ego die quondam dum illi mulierem
 offerrunt adulteram, ceteratus vero haec via
 "eum possent in aliquo carpare, quod tali
 "modis si se sapienti preminuerit, ut vnu
 "poli alienum, qui regam adduxerant, confusi
 "difficerint, ipse vero maniferit immunitum, ut
 in illam legem paciam exercere nequievint.
 "Dixit caute. Tuncbat Iudas ne forte manus
 coram elaberetur, ut alias videtur esse de
 manus capere volentium se ripienere:
 "nde tamam illi summis curam, quia probet
 eum coquendos. Opinatur Venerab[us] Beda &
 Hieronymus, Iudam iniquum in Christum
 credidisse, imo prodidisse quod est Necro-
 manthus, & hac accomiante arte vnu-
 mous deluso irridere.
 Accedunt igitur ad locum: bi Dominus erat
 pri grandis armorum & laternarum strepitum:
 "Cave gladiis & fuscis inquit. D. Matthaeus,
 velut ait D. Marcus: Cum gladiis & lignis:
 vel com. D. Ioanne: Cum laternis, fuscis,
 armis: & omnes convenienti: quia ut diximus,
 aquilis Pontificis portabant fusiles & ligna:
 quia arma non ferrebat: etenim haec illis ferre
 non illicetum. Cohors autem adera: Cum
 gladiis & armis: & omnes habebant faces &
 luccas, quia nocte erat: solus autem proditor
 Iudas nec arma ferrebat nec laternas: quia cum
 pacis inducio procedebat, nam illo: premo-
 norat illum le illis in pacis osculo traditur:
 "quod ad eum accederet ut sis illum quis
 effet iniuriam. Porro arcta ferrebat certe
 aquila, nam arena erant avaricia & cupiditas
 quae cuncta pertingunt: nam ita notauit

§. 14. Oculo salutat Iudas Dominum, atque
 illi: Aue: quia in hoc verbo principium
 accepit hominum cum Deo reconciliatio:
 Et ita principio rostris redemptio finis
 correspondet, tametsi modis diversis.

N e forte milites vel ministri aberarent (35) E. 4
 in persona qui Dominum erant captiui,
 hoc illis dederat Iudas capiendi signum, "
 oculum scilicet pacis. Dederat autem traditor
 signum dicens: Quemcumque cibularius fuero,
 ipsorum procedens dico: Aue Rabi, ipso cibulam
 ei eum. Nequissima fuit illa in abligentia huius
 Iudee perverstus, & non toleranda nequit.

quā Christi mortem ab eo dicitur machina-
batur: verumtamen quod adeo vicinus factus
illi Divinū, coram diuinis illis oculis salu-
tatis ab ore illo suadissimo, benignissimis illis
contulit brachii, & vteat progediatrū,
atque in suo coniunctu perfeceret scelere pro-
ditionis, omnes admirantur. O quam efficacem
habet effectum obī magis resolutio, insincerata
cupiditas, truculentus animus, mensque da-
bolica! O periculacione! Videre Christum per te
I. & neguquam formidare! Salutare illum, &
te non turbare, osculari illum & te non con-
fundi! In quam cædere poterant animam tam
enormia fæcera, nisi in ilam, quam ingessus
erat diabolus? Sed notandum quod de omni-
bus his, quæ peracula hic sunt per Iudam, vnum
solum efficax fuerit ad Peini conversionem,
qui cum eum iam negasset, & tertio abiturasset,
nec illi ramus occurreret, non ab eo salutans
fuerit, non accepisset amplectum, non osculum,
sed ad oculorum solum contumum quo Do-
minus illum aspergit, *Fleuit amare*. Sed solis
raduis qui erant emolliti, lumen indurat, &
lux que crystallum illuminat, marmor obte-
nebat. Verum si Christum attendamus, &
Iudas, quis enquit vidit quod agnus benig-
nus, quidquam atrocius? Quidquam clemen-
tius, & quidquam societius? Quidquam
fanclius, & quidquam pertinacius? Quidquam
magis Diuinus, & quidquam magis diaboli-
cum? Et quidsum simili? Obsupstata plane-
cor et contemplatio, Iudas, accedit, & Christus
pedes figit; Iudas offerit osculum, & Christus
illud acceptus: Iudas fatator, & Christus illi
se prosterrit: Iudas loquitur, & Christus
respondeat Iudas ait: *Rabbi*, & Christus loqui-
tur: *Amite*; Iudas ait: *Ave*, Christus autem
Ad quid respicit? Et tandem nihil induxit ex
parte Iudas, cui non aliquid Christus ex parte
Iuda responderet: verum cum tanta oppositione
et quanto Iude periculacione et ceteris impiecas,
tanto elementis: cresaat Christi pietas: &
quanto patentius Christi monstrauerit amor,
tanto Iude pertinxas odio lucidius innotescit.
II. Iudicant Iudas expedit ut tradaret illis
signum personæ diffinientium: *Dederat autem*
traditoris signum, &c. primo: quia cum plures
adcesserint milites potissimum ex gentilibus qui
Christum ex facie non nosterant, & maximè
cum non esset, & lumen esse permixtum, necesse
rium fuit illum quis esset designare. He-
breus Origenes & multum miratus est in se-
cessarium fuerit dare signum & quod Christus ab
ab aliis dignosceretur, cum ab omnibus ei
probè cognovisset: quia non solum de fama dictum
dicitur apud D. Matchanum: *Exult! sans ne-
m in omnem regionem*: sed etiamnam ad eum per
lehtiam reteretur quod *Circumdat rursum ostendit*, ut
vocas. Imo hoc ipsum confirmat tantum
responsum, quandoquidem illis ait: *Quoniam
zestum sed etiam docens in Templo, & a vi-
rū*. Ego semper docens in Synagoga, Origenes
euālam meminit traditionis, quālē ad
ad sua vix temporā perfeceretur quod fieri
Mānia dederat handib[us] inter omnes, quā
se iuxta singulorum mutaret appetitum, quā
sibi conceperant. Dominus nobis nos
tempore vivit nobiscum tempore summatum
aspeclum illis conformem qui meos vel
mihius digni erant, cumque intemperante, seu
mihi, inquit Origenes haec videbit metuere
quia si potentiam pedes se transformandi
hanc aptere satis ostendit in monte Thabor
& quod hoc fecerit hinc inferi potest: ead
semper eadem se formā postulandum ostendit,
prode illis agnouisse in ipsi: nam ubi locutus
non cognoverunt: etenim respondent
ei, quod *Iesum quererent Naturam*. Quod si
hoc ita sit, inatas et prudenter signum esse
illis datum indicant: & credentes posse
Iude perspectum fusse transfigurationis ra-
llum: nam quod Christus dicit Apollonius
Nominis docevit etiōmen, intelligent: nos dico
per modum predicationis. Iudas ignorat tamen
quid se Christus possit transfigurare, et trans-
figuratio oculos eorum obexcaret, dederat in
signum: alias rationes protet D. Hieronimus
nos, & ali graues auctores. Post autem
temeraria Iudea præsumptum eius dare signum
ad quem spculabat ipsum dare, quo cognoscere-
rebet. Gedon a Deo sicutum potest: Te
mis Iesum quoniam tu sis qui loqueris ad me. Et si
Iusuan declararet a Deo signum esse posse
Iandom, quia Iulus ipse potest aliud angusti-
pere *ipsi signum a Domine Deo tuo*, Deinde quod
homines ad quos spculat hunc recipere in-
debet, & quidem ad cognoscendum Deum, &
audax est illa pre-emptio, ut quis non possit
imaginari grauorem. Hæc in Iudea reprobatur
dixit: signum à qua erant data, fatus am-
fuerit ut dare videret ipse signum, & a quo ei
fuerit.

et illa ipse recognoscet, & per illa totam
hanc provocaret turbam ut fidelis Christum
adoraret.

¶ 12. Numerata erant signa quae Propheta pra-
dicta, invenient ex quibus venimus. Mebas agnos-
cere, Quando Melchias venierit, hoc erit
signum, quod descendet ex familia David. Ego
dicit, ducat erga veritatem Iesse. & fles de radice eius
alread. Quando venierit, de Virgine nascetur.
¶ 13. Iste ergo constituit & parvit. Quando nascetur
de Virgine, locutus est ei nuntiatus. Verus
Melchias efficerit, ut in oculo tuo nona fulgeat
stella. Criterit scilla, &c. Prædictis eius etiis
adorabunt Reges. Omnes de Sabia venient, Reges
Thess., &c. Recens natus, & infantulus mi-
grabit ad Aegyptum: & a. Egypto vocati filium
natus. Habet antecuriosum: Vox clamantis
in deserto, pars viae Denit. Servient illi An-
gelus, qui Angelus sui mandavit de te. Collegium
medicorum sibi Apollo oratum. Ecce ego & queri
misi. Nonam promulgarilegum: factam ad Ihesum
manu. Miracula pataverit infinita. Tunc ape-
ratur oculi eorum, &c. Loquetur in parabo-
lis, Apertam in parabolam ei misum. Selebit
super alium & puluum: Ecce Rex tuus venit tibi,
affundat super alium, & super puluum fluum
Dion puerus erit prophetus: Prophetum
scimus Dominum, &c. Contra se concilium
puerum principum: Adfuerint Reges terra, &
principes concurserunt in vacum, aduersus Iesum
nunquam aduersus Christum eius. O quanta signa
Ottimam in celum, exclamabo cum D. Hieron.
quanto nra glorib[us] fuisse tecum D. Mattheo
per h[ab]e omnia signa procurasti, ut tu
iniquitate multitudine militum cum adorasse-
mus, quam pacis oculo cum tradere consen-
tamus: Quam mira diuinitas, nato Christo
signum datur: Hoc volvit signum. Christo mo-
neat datur signum: Dederat signum: sed
condonavit signum datur Angel: quando
ero moritur signum datur homines: quando
recederit, multi Angeli: quando moritur, tuus
solum homo: quando nascitur Angelus sancti:
quando moritur tuus homo proditor: Quando
nascitur signum datur paternibus, &
ad multibus quando nascitur, quando nascitor
signum datur obiectivitas & humilitatis:
in leviori infante posuit inservit & portat
in prælio: quando mortuus signum datur
dilectionis & amoris: Quemcumque operari
sufficiat. Ad indicacionem nativitatem eius

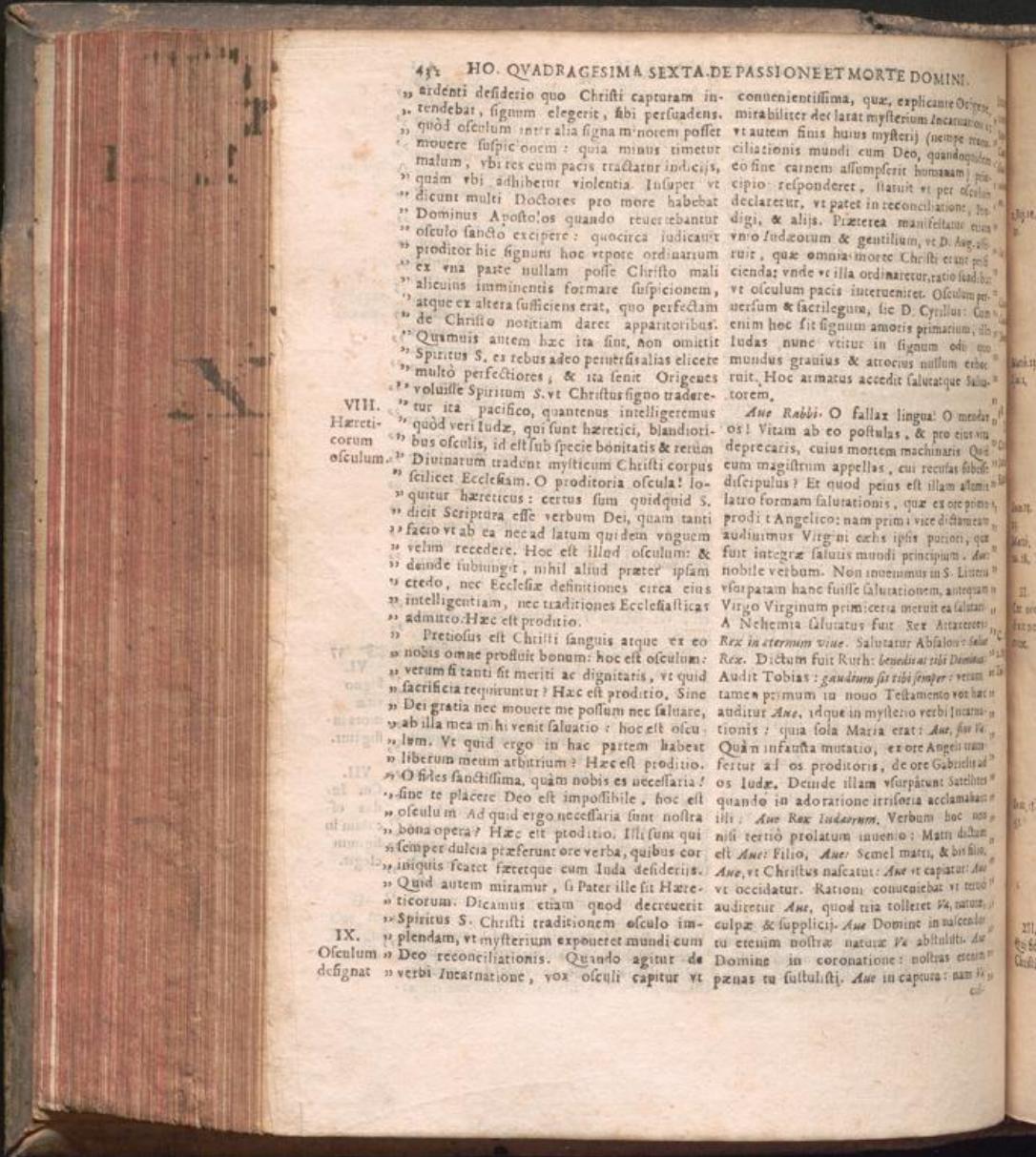
ab Angelis fuisse administratam, mortem ab
hominibus, & nativitatem, quæ gloria vide-
batur, non esse aliud quam profundissimam,
humilitatem, atque idem: Inuenient infantem
positum in praeposito: & mortem quem videbatur
infamis, non esse aliud nisi supremam nominis
eius exaltationem: atque ideo: Quemcumque
oculatus fuero. O magnam uiam differentiam
inter Dei bonitatem hominumque malitiam:
Deus habuit signum in homine, sempe Cain,
non fons occidatur, homo vero ligno notat
Deum. Ch. si lumen intelligo, ut certò espiatur
& occidatur. Et sicut ubi lignum proponitur,
omnes ex verbis iustus diriguntur, ita in Chri-
sto iudas proponit signum, ut in cum omnes
qui conuenient imperii suos collimarentur:
In meum tibi veniat signum sanguinis quo
potes tingebantur olliorum, quatenus ubi
tale videbatur signum, sanguis non effunde-
retur: verum hic sanguinis darve signum ve-
ctiundatur. Signum Raab purpureum appen-
sum ad fenestrarum fuit, Domine mihi, tuu fan-
guinis signum, & signum Iome demeti, mor-
tus tuus, & serpenti Aenei rex crucifixionis,
ut ipse veritatis: sed haec & certa omnia
similia signa dicere licet fuisse tantum spe-
culativa: quia nullum alium haberentur
effectum, quam mortis tuae significationem:
Iudee proditoris osculum signum fuit præci-
cum, quia significauit simul & operatum
est, vel saltem fuit mortis tuae coopera-
tiuum:

Dicito mihi an alicui mortem infligere
posset tam benignum signum affectus, qualiter
pacis osculum i potio de homini adeo? Signo
perirelo, quem Indam cedamus, credi vita
potest: quia videmus in illo omnia inleria, mors in-
quæ bousiunt ordinis: unde non solum signum figitur,
dat, sed etiam in oculo, quod esse debet,
amoris, non prædicionis signum. Cui illud: VII.
magis quam alia elegit? Respondeat Origenes, Cur Ju-
dæum ex reuerentia, quæ Christum proteque-
das oscurat elegit: & ita voluit pro signo dare: calum in
persecutionem, vulnera inductionem, namque signum
fuit iniectionem: inq. Venit ab etiam Boëta elegit.
sic sentit: Retinet aliud aliquid, versicundo:
noluit signum dare: Linguisoleatum, non
violentum, sed pacificum, amorisque indica-
tum. Porro si de lata ferme sit, auire in-
victum, quod vel miram virutis, versicunda:
& modello habuerit: unde dico quod est,

452 HO. QUADRAGESIMA SEXTA DE PASSIONE ET MORTE DOMINI.

ardenti desiderio quo Christi capturam in-
tendebat, signum elegit, ubi persuadens,
quod osculum inter alia signa m'notem posset
moveare suspicit onem: quia minus timetur
malum, ybi res cum pacis tractatur indicijs,
quam rbi adhibeunt violentia. Insuper ut
dicunt multi Doctores pro more habebat
Dominus Apostolos quando reueabantur
osculo fanum excipere: quo circuca indicaret
proditor hic signum hoc report ordinarium
ex una parte nullam posse Christo mali
aliquis imminentis formate suspicione,
aque ex altera sufficiens erat, quo perfidiam
de Christo notitiam darec appetitoribus.
Quamvis autem huc ita sint, non omittit
Spiritus S. ex rebus adeo penitentias elicere
multo perfectiores, & ita fecit. Origenes
voluisse Spiritum S. vt Christus signo tradere
tur ita pacifico, quantumque intelligeremus
quod veri Iude, qui sunt heretici, blandiori-
bus osculis, id est sub specie bonitatis & reuin
osculum.
Divinorum tradent mysticum Christi corpus
scilicet Ecclesiam. O proditor oscula! Io-
nuit haereticus: certus sum, quidquid S.
dicit Scriptura esse verbum Dei, quam tanti
facio ut ab ea necad latum quidem vnguen
velim recedere. Hoc est illud osculum: &
deinde subiungit, nihil aliud praeferat ipsam
credo, nec Ecclesia definitione circa eius
intelligentiam, nec traditiones Ecclesiasticas
admire. Hoc est proditor.
Prestiosius est Christi sanguis atque ex eo
nobis omne proficit bonum: hoc est osculum:
verum si tanti sit meriti ac dignitatis, et quid
sacrificia requiruntur? Hoc est proditor. Sime
Dei gratia nec mouere me possum nec saltare,
ab illa mea in hi venit salvatio: hoc est oscu-
lum. Ut quid ergo in hac partem habeat
liberum meum arbitrium? Hoc est proditor.
O filies sanctissima, quam nobis es necessaria?
sive te placere Deo est impossibile, hoc est
osculum. Ad quid ergo necessaria sunt nostra
dona opera? Hoc est proditor. Illi sunt qui
semper dulcia praeserunt ore verba, quibus cor
iniquis teat, facerecum cum Iuda desiderijs.
Quid autem mirarum, si Pater ille sit Ha-
retorum. Dicamus etiam quod decreuerit
Spiritus S. Christi traditionem osculo im-
plendam, ut mysterium exponeat mundi cum
Deo reconciliationis. Quicunq; agitur de
designat a verbis institutione, vox osculi capitur ut
penas tu fulfiliisti. Ave in capite: nam

convenientissima, qua, explicante Originem,
mirabilitate dei latrat mysterii Incarnationis;
autem finis huius mysterij (neque rite
cognitionis mundi cum Deo, quondam
eo fine carnem assumptam humanam) pia
cipio responderet, statut et per celum
declaratur, ut patet in reconciliatione, ho-
dig, & alijs. Pizetra manifestatum eum
vno fiduciarum & gentilium, ut D. Aug. 2.
vix, que omnia morte Christi esse po-
cienda; unde et illa ordinatrix, ratio iudiciorum
ut osculum pacis interuenienter. Osculum pri-
merum & sacrilegum, sic D. Cyrilus: Ga-
enim hoc sit signum amoris primatum, illi
Iudas nunc vixit in signum odi no-
mendus gratus & atrocus nullum esse
ruit. Hoc armatus accedit salutaque Iudei
torem.
Ave Rabbi. O fallax lingua: O mens
os! Vitam ab eo postulas, & pro eius
deprecaris, cuius mortem machinaris. Quis
cum magistrum appellas, cui recentis fibula
discipulus? Et quod peius est illam alienam
latro formam salutationis, qua ex ore puto,
prodi t'Angelico: nam primi vice dilectus
audiuimus Virginis eachis ipsius portio, qui
fuit integræ salutis mundi principium. An
nobile verbum. Non invenimus in S. Litteris
virgpatam hanc suille salutationem, antequam
Virgo Virginem primiceria meruit et latitavit
A Nehemia Gloriatu fuit Rex Attacenes
Rex. Dicitur fuit Ruth: benedicta sis Domina
Audit Tobias: gaudentia fratris super rem
tame primum in novo Testamento votum
auditur Ave, idque in mysterio verbi Incarna-
tionis: quia sola Maria erat Ave, fuit Ve-
rum infanta mutantio, ex ore Angelis man-
fertur ab os proditoris, de ore Gabrieles ad
os Iude. Denide illam virgpatant Sathan
quando in adoratione irrisoria acclamauit
ili: Ave Rex Iudeorum. Verbum hoc nos
nisi tertio prolatum inuenio: Matt. dicit
est Ave Filio, Ave Semel marie, & bis filio
Ave, et Christus nascatur: Ave et caput tu
vi occidatur. Ratione conueniebat ut terro
audiretur Ave, quod nisi tolleret, non
culpa, & supplicij. Ave Domine in uinculo
tu eternum nostræ naturæ & abutisti de
Domine in coronatione: nostras etiam
penas tu fulfiliisti. Ave in capite: nam

cepit te dele, te illico dirumpuerunt laquei omnes qui permerito Christum primo conuenerunt, accedentes. *Ave Rabbi*, inquit Iudas id est sit nesciit illum tantum, nunc titulum praecepit, *magistrum*. *Chuia sine via*, Quid igitur fieri de illo ut misericordem Magister, siimus, quia veras es, *magistrum*? quid a Christo tollitur? Dabit hoc ipse propositum, dicetque *Ubi homini illi por quem traheris ergo*. *Ave Rabbi*. O te traditorum qui sub falso ruisum absconditis, *Salve mi frater*, *dixit Iacob Amatus*, quando percussus eram in latere, ex effusis inserviens eius in terram: atque ad illos proditoris scelos vius est verbo hoc & fatigantes & quando Iudas trahuntur eis Christum ut illi mortem infigent, cum fatur, nefarium sue traditio magistrum sub illa sumiliter ratione francidens abscondens. *Ave Rabbi*, Magistrum illum agnoscens, vocabulo Christo propinque Magister vestor unus est Christus ait ipse Dominus apud D. Matthaeum: ipse eternus est de quo praedixit Ieremia: *Dilectis nos vias* *sicut in quantum Deus*, magister est qui docet homines & Angelos, de cuius luce ad omnes lucem demanat intellectus. Insuper in quantum homo, venit enim hominem doctus viuum finem, veraque media illum asequendus. Quocirca apud D. Ioannem apostoli loqueritur: *Vos vocatis me Magister & Domine*, & bene dicitur: *sum enim quoniam in hoc nomine cognitus*: *Item clara res ad suendum & dicere*: Magister dicit, tempus secundum proprieatem, &c.

Porro vidicamus quare Iudas, cum audiuisset: *Ius vocatis me Magister, & Domine*, & bene dicitur non dicitur: *Ave Domine*? Hac duo nomina, Magister & Dominus pertinet, pitem ad veritatem, & secundum ad potentiam. Christo quo tempore hic vix magis propriè conueniebat nomen venientis quam potentiam: quamvis enim hac duo compleuerint, doch inā docens veritatem, & intravitis diis often lens potentiam, si dominus ex his diobus principale fuit docere veritatem (non agimus modo de redemptione) *Ad hoc veni in mundum*, ut ieiunium perhibeam veritatem. Alterum quod est operari intracula, non propter se fecit hoc, sed in ordine ad doctrinam: *Hec facta sunt ut credas*: ut probaret quam docebat, & docet. Non est autem cur tantam Iudas existimat. Non est autem cur tantam Iudas alteribamus virtutem, quod hoc de Domino confici voluerit, malignitatem eius adserendum et quod vius fuit hoc nomine, & licet Eccl. de la Nuzza, Tom. IV.

mulières illæ sandæ, quando refuscarum cupiditatis tue vehementiæ ascendam.
L. Contra Marcio. viserunt & cognoverunt, inter quas, ex opiniōne Tertulliani, vix erat Proregis, tantum bellæ à discordia humum principium & pedes eius osculata sunt. *Osculum pedes* pace terminantur: tu vero p̄cepisti; sed tamen sic quod incepisti maledictum. *L. 24.* Domini. Et Apostoli post auctoritatem Christi in bello tu finem impone, quandoquidem pacem incipias, quod cal futurum est, quoenam pace. *I. 1. 24.* nisi eum adorare presumperint: & ait V. premetur conscientia, ut fugias sensus peccati. *Beda.* Hanc adorationem sullenosculari vestigia, quæ Dominus impressa reliquerat, quæ referente Severo Sulpicio, in prelia videbantur in lapide montis Oliveti. D. Iacobus Baptista indignum se indicabat qui Christi pedes oscularentur, inquit & qui corrugam foliæ et calcamentorum. *Catus non sum dignus corrugiam calcamentorum soluere.* Illi qui faciunt ratae suas bonaqua tradebant Apostolis. ut *Ioan. 1. 17.* Christi scholæ auctoribent, tam profunda spectabiles erant humilitate, ut sicut in actibus legimus Apostolorum, & explicat Tertullianus, indigneos arbitrantur qui ipsorum manus illa tradarent, sed ad eorum pedes prosternebant. Stephanus cultos carceris sed pedibus Pauli & Silæ proternebat. *Centurio.* *Aff. 17.* Cornelius D. Petri pedes amplectebatur. Clemens Romanus in Epistola ad Jacobum fratrem Domini, scribit quod si eorum Petri pedibus prosterneret Et postmodum D. Petri ceterorumque successorum eius & Christi vicariorum non audemus manus exosculari, sed tantum pedes, inquit Postifer Innocentius. *L. 1. Myg. 7.* Hoc est quod ita ponderatum D. Ambrosius a D. Aug. & D. Prosper. &c p̄cedidit Ieremia: primus cutit communio, quia ferme omnibus missis 7. Es venient cœni ad te filii eorum qui humiliantur ex illo bibit, alii in illo le lati, & runt to, & adorant vestigia pedum tuorum. Nos capi refrigerium, illa aquam humum tanquam hunc et ve lumnum assequamur si licet nobis vicarij Christi pedibus oleum infigere: tu libus Fons alius non nominis fecit, nec hominibus vero p̄dritor celo terraque indigne quid nec sumenit, nihilominus non omnis aqua tibi præfumis ipsam Christi Domini faciem rum gurgites effundere, eadem que ora prima accederes! O te leuaram impissimum! Saltem, abundantia, ac fine vel guttula scutis deinceps. 6. 7. vt quid osculando Domini illius verbi vim non detet. Sol radios suis ad ea que sensu sensisti, qui solo verbo suo ventorum sedat sunt erigit, sed patet ad montes incolos. *D. pro. niffi. Pa. 3. prom. 33. I. 1. 10.* tem pellates, & signo tantum simplici mortuos & eadem diligenter ac splendore resuscitas? Telumq; illa respirat seu campos maximè singulare. Semen et in halitus, qui in mundi primordio vitam dante bonum licet in terram cadat, ut possit progre potuit, & postmodum Apostolis Spiritus: fructum, etiam eadie fecerit viam. O Jesus! eodem halitu dedi virtutem sapientiam, luciditatem, sol & splenditatem, & otium viri & fortitudinem ad trahendum totum villissimum! Semen quod verbum Domini ergo mundum vel saltum eiusdem potentissimum ad est, p̄le suis, in omnibus coriis suis, Evangelicæ legis obedientiam. Verum tu leniat, in omnes: nimis ad mecum rite non mis & respirationem, quæ solles quibus igitur eius accipiunt. O quam perennius fons alius!

§ 15. Vi certius milites Christum agnoscetis ipse prædit obiam illis capere queruntur, & voce ille: Ego sum, omnes prosterne in terram, sicut Samuel Prophætus mandibulæ, & armigeros sicut was-